

Návrat ztracené neteře Felix

Asi komedie

Ondřej Cabala

Obsazení 3 muži a 4 ženy

Nápovědní verze z 2025-03-31

Obsazení – charakteristika postav

Donald: Ondřej Cabala.

Howard: Jiří Pytela.

Helga: Eva Klimešová.

Notářka: Marcela Plšková.

Wolf: Miroslav Cabala.

Alina: Klára Nováková.

Galina: Lucie Sedláčková.

Felicie: Lucie Sedláčková.

Režie: herci

Technický koutek: Pavel Stríž

Velikost role dle počtu studovaných znaků

Donald: 11219

Howard: 15551

Helga: 7606

Notářka: 4632

Wolf: 2769

Alina: 10962

Galina: 5095

Felicie: 198

1. dějství

- 0001 **Donald:** – Jo, šup tam s ním, ooooo jo! A další úspěšná jamka. Napiš mě do tabulky, Donald Thompson opět skóruje!
- 0002 **Howard:** Jo, jo hned, jenom, sleduju ten Wimbledon. To je strašný, jsem napjatý jak tětíva luku! – Drž mi palce, vsadil jsem si na to tučnej majlant! –
- 0003 **Howard:** Jo! Povedlo se! Je to tam! To se musí zapít!
- 0004 **Donald:** Kolik jsi vyhrál?
- 0005 **Howard:** Počkej – Nejmní padesát liber!
- 0006 **Donald:** Tak to se musí oslavit bratříčku! Jen co je pravda! Procházku?
- 0007 **Howard:** Tak snad se teď nechceš vydávat někam na túry?!
- 0008 **Donald:** Ale ne, Honzu Procházku – Johnyho Walkera.
- 0009 **Howard:** Už jsem se lekl, rozlej to, máme co oslavovat.
- 0010 **Donald:** Tady mám, prémiovku, jakože jí pije sám premiér – .
- 0011 **Howard:** Prosím tě, kde jsi jí sebral, vždyť ta láhev stojí celej majlant!
- 0012 **Donald:** Mám na to své lidi, stačilo podplatit pikolíka v obchodu s chlastem, dodává to na Downing Street a řekněme, že se, jedna láhev ztratila, lomeno, rozbila, vyřadila a usídlila v našem baru, haha!
- 0013 **Howard:** Prohnanej, to musím uznat, ale nemyslíš Donalde, že bychom neměli tolik utrácet ne?
- 0014 **Donald:** To říká ten pravej, milovník umění co utratil celý jmění za Modiglianiho, přitom to vypadá, jako by snad všichni jeho modely měli problém s krční páteří.
- 0015 **Howard:** Neser se mi do Modiglianiho, ten chlap měl potenciál, navíc, je to investice.
- 0016 **Donald:** Ale tak, to souhlasím, jenom si nemáme co vyčítat – navíc, víš jak je to rčení; ber všechno... ,
- 0017 **Howard:** A nevracej nic!
- 0018 **Donald:** Hahá, na zdraví bratře! Na Wimbledon!
- 0019 **Howard:** Na Wimbledon a – nesmíme zapomenout – na naší milovanou tetičku Margaret, bez které bychom se neměli tak dobře!
- 0020 **Donald:** Ano, na zdraví Tobě tetičko! Děkujem za tvý prachy, bez nich bychom se neměli tak dobře! Dáš si ještě jednu?
- 0021 **Howard:** S největší radostí!
- 0022 **Donald:** To mi připomíná, dnes jsem se díval na výpis z banky a začíná nám trochu vysychat studna.
- 0023 **Howard:** Mám poslat tetičce dopis?
- 0024 **Donald:** Myslím, že na to bude nejvyšší čas.
- 0025 **Howard:** To nebude problém, hned se dám do toho. Navíc, i já mám nějaké platební povinnosti.
- 0026 **Howard:** Takže, začátek mám – „Drahá tetičko“
- 0027 **Donald:** „Nejdražší tetičko“ N-E-J-D-R-A-Ž-Š-Í
- 0028 **Howard:** „Nejdražší tetičko“
- 0029 **Donald:** Áno
- 0030 **Howard:** „Nejdražší tetičko,“ „Doufáme, že tento dopis vás najde v blahobytu a se zlatou kartou v ruce. Naše milá tetičko, obracíme se na vás se zoufalou žádostí, která může přijít právě jen z toho nejhlubšího zoufalství. Donald nedávno ztratil své zdroje, když s jeho vědeckými ambicemi, se přihlásil na Cambridge, a já, Howard, se svým uměleckým duchem, jsem zvolil

Oxford. Naše studijní úsilí nás však přivedly na pokraj finančního záhuby. Musíme vám proto s těžkým srdcem požádat o finanční podporu, abychom mohli pokračovat ve svých školních dobrodružstvích. Náš úpadek je extrémní, mohla byste nám proto poslat dalších 1000.

0031 **Donald:** Nene, dva, dva!

0032 **Howard:** A, dobře, mohla byste nám poslat dalších 2000 dolarů, abychom mohli zvládnout tuto neutěšenou životní situaci? Doufáme, že můžeme počítat s vaší laskavostí a podporou, abychom mohli pokračovat ve svých "prestižních" univerzitních cestách. S úctou, Donald a Howard, studenti budoucnosti"

0033 **Donald:** Teda, bratře, skláním se a smekám před tvým géniem. Takhle to vypadá, že jsme úplně studijní socky.

0034 **Helga:** – : Ale, copak, copak; Laurel a Hardy opět žadoní o prachy? Minule jste zachraňovali sirotky z Afriky, pak jste investovali do vzducholodí. A co je to tentokrát? Stali jste se obětmi módního průmyslu? Investice do zapadlého tržiště v Kyrgyzstánu?

0035 **Howard:** No, Helgo, to je dost, kdykoliv, když je vás potřeba, tak to jste v prachu, ale jakmile se rozdávají prachy, to jste tu hned.

0036 **Donald:** A nezapomínejte, že ty peníze od Margaretě živí i vás.

0037 **Helga:** Jo, živí hahá, tak to jsou trochu silná slova. Ta almužnička co tu mám mě možná uchrání před smrtí hladu, ale jako lady z Windsoru si fakt nepřipadám.

0038 **Howard:** Však, co byste chtěla za tu práci, co tu většinou spíše neuděláte, ponožky tu furt hledám jak Dobby z Harryho Pottera, minule jsem si je musel dávat dohromady sám a podívejte se – . Mám každou jinou.

0039 **Helga:** Hele, jednou to bude moderní a nedivte se. Já jsem sice možná prostá holka s německého Duisburgu, ale poctivost mi nikdy nechyběla. Jen pracuju do výše svého platu. Můžete bejt rád, že ty ponožky vůbec máte.

0040 **Donald:** Já si vůbec říkám, proč vás máme jako služebnou?

0041 **Helga:** Protože jste sice oba rozmařilci a bohémové, ale taky škrti. A za to by žádná normální služebná fakt nemakala. Kor u takovejch makaků, jako jste vy dva. A taky, nechcete umřít ve špíně. Na luxus si potrpíte, to jo, ale pořádek není vaše parketa šéfe.

0042 **Howard:** V Německu vás slušných způsobů nenaučili?

0043 **Helga:** Naučili, ale pak přišla válka, my jí projeli, Kaiser šel od válu a k moci se dostali náckové a způsoby – jestli mi chcete říct, že Britové nějaký mají. Hele, chtěj dělat chuťu světu, ale přitom to jsou maloměstáci pijící čaj s koloniálními móresy, ti si nemaj co vyčítat.

0044 **Donald:** Teď jste urazila náš národ.

0045 **Helga:** To sotva, pokud vím, tak vy dva tragédi jste oba amíci jak vyšití. Jenom vaší rodiče se přestěhovali kvůli továrně do Anglie, ale jinak byste jako yankeeové nosili obrovský klobouky, chlastali bourbon, utlačovali menšiny a proháněli se po prériích.

0046 **Donald:** No to pardon, my jsme oba z New Yorku.

0047 **Helga:** Však taky na to vypadáte. Dva američtí měšťáci, co si hrajou na britský gentlemany, jenom do těch máte daleko.

0048 **Howard:** No fajn, budete se do nás navážet, nebo dělat svou práci? Tady máte dopis, zanešte ho na poštu, buďte co k čemu.

0049 **Helga:** – Jasný šéfe, odesílám recomandé směr New York k vaší slavný tetičce. Nemám přiložit nějaký slzy, abych textu dodala na serióznosti a závažnosti?

0050 **Howard:** Odeslání bude stačit, ale radši tam dolepte známku, už jsem na ní neměl prachy a pospěšte si.

0051 **Helga:** Jasný, genau, genau, však to pošlu. Bude to alles in ordnung.

0052 **Donald:** Jo, je to všechno, nebo jste nám něco chtěla? Objevila jste se a to nikdy není jen tak.

0053 **Helga:** Jo, jasný, tady je telegram od notářky, že se k vám zastaví za týden a který jsem vám před týdnem nedala, takže notářka je u dveří a čeká.

0054 **Howard:** Já se z vás zjevím Helgo? Notářka? Tu jste měla dávno pustit dovnitř!

0055 **Helga:** No, já jen abyste se zase nevztekali, že pouštím cizí lidi do baráku.

0056 **Donald:** Nechte toho jo a raději přiveďte tu notářku, ať už nečeká.

0057 **Helga:** Čeká už přes dvacet minut, jestli to bude o minut dýl, nebo míň jí na nasranosti asi neubere haha! –

0058 **Donald:** To se zase jednou předvedla naše drahá služebná.

0059 **Howard:** Ta je zadarmo drahá prosím Tě!

0060 **Notářka:** – Dobrý den pánové Thompsonovi.

0061 **Donald + Howard:** Dobrý den, paní Campbellová.

0062 **Donald:** Odpusťte nám naši neomalenost a Vaše dlouhé čekání, řešili jsme důležité ehm, Howe?

0063 **Howard:** Burzu, řešili jsme burzu! To víte, je to místo, skoro jako horská dráha - jednou jste nahore a sluníte se a jednou dole a topíte se, jak sekera u dna.

0064 **Donald:** Ano, ano, akcie, fondy, to víte, teď máme nějaké ehm... finanční problémy.

0065 **Notářka:** Ehm, ah, tak to se omlouvám, že přicházím v tam nevhodnou dobu a nesu závratně důležité zprávy.

0066 **Donald:** Ale ne, ne, Vy, Vy nikdy nejdete nevhod drahoušku, co vás nemá.

0067 **Howard:** Ano, my Vás vždycky rádi uvidíme.

0068 **Notářka:** Ehm – , no vzhledem k okolnostem, je to milé, že se stále chováte jako džentlmeni a máte tak dobrou náladu.

0069 **Donald:** Ehm, okolnostem?

0070 **Howard:** Vy jste říkala, že jste posel zpráv, jakých zpráv?

0071 **Notářka:** Ehm já, no vaše tetička,...

0072 **Donald:** Margareta?

0073 **Notářka:** No víte...

0074 **Helga:** Dáte si něco k pití paní Campbellová?

0075 **Donald:** Doprdle už! Paní si dá brandy.

0076 **Notářka:** Ehm, no já ve skutečnosti bych si ráda dala čaj.

0077 **Howard:** Neslyšela jste Helgo? Doneste Brandy!

0078 **Notářka:** Ale jak to tak vidím, raději si dám kávu, irskou.

0079 **Helga:** V tak brzkých hodinách? No, začínáte dobře, samo sebou, už to nesu. –

0080 **Howard:** Tak a teď nám prosím odpovězte, co nám nesete za zprávy ohledně naší tetičky?

0081 **Notářka:** Asi to bude lepší projednat u mě v kanceláři, teď asi nebude dobré místo a čas.

0082 **Donald:** Ne, ne, myslím že tady je naprosto, naprosto vhodné místo a čas, to nejlepší, že Howe?

0083 **Howard:** Nedočkavostí nedýchám,

0084 **Notářka:** Ehm, tak teď jste to trefil, vaše tetička totiž už bohužel taky ne, je mi to velice líto, není již mezi živými... zemřela.

0085 **Donald + Howard:** – Co???

0086 **Helga:** – No doprdle... scháze, tetička je kaput.

{Světla, bez opony.}

2. dějství

- 0087 **Notářka:** Zde je prosím poslední vůle vaší tetičky, je potřeba ještě vyřešit pár formalit, ale chápu, že to vzhledem k vašemu smutku může počkat – . Ah je mi to líto, alespoň, že to měla rychle za sebou.
- 0088 **Howard:** A co že se vlastně naší milované tetičce stalo?
- 0089 **Notářka:** Ah, chudina nešťastná, měla tak ráda bublinkovou koupel, až se jí stala osudnou.
- 0090 **Howard:** To, jako že se utopila??
- 0091 **Notářka:** Ale kde že, byla to skvělá plavkyně.
- 0092 **Donald:** Plavkyně?
- 0093 **Notářka:** Ale to víte, měla ráda šampaňské, hodně šampaňského.
- 0094 **Howard:** Takže snad, otrava alkoholem.
- 0095 **Notářka:** Ale ne, ale to víte, byla slabá na srdce.
- 0096 **Donald:** Ahá, takže infarkt.
- 0097 **Notářka:** Ale ne, brala na to medikaci, díky které se těšila skvělému zdraví!
- 0098 **Howard:** Já už jsem zmatenej jak lesní včela při požáru!
- 0099 **Donald + Howard:** Tak jak teda zemřela??!
- 0100 **Notářka:** Ale, to víte, ráda si dopřávala koupel se šampaňským, ale nerada si máčela vlasy, tak použila fén, ah chuděra, byla tak mladá, ještě měsíc a dožila by se devětaosmdesáti let. Fén, jí vyklouzl a elektrický proud udělal své, alespoň je do rakve řádně opálená, jak si vždy přála.
- 0101 **Howard:** Fén, takové moderní výdobytky... kdy se lidstvo konečně poučí!
- 0102 **Donald:** Moment, moment, jak to ale tady čtu. Tak nějak to vypadá, ehm, já. Nechci být, nechci vypadat jako necita, ale jak to je s otázkou dědictví?
- 0103 **Notářka:** Ah, ano. Málem bych zapomněla. Tady, vše je v této bedně. – .
- 0104 **Howard:** Ale tak, na hotovost to není moc velký prostor, ale třeba jsou v ní zlatý cihly, nebo cenný papíry.
- 0105 **Notářka:** Ale drahoušku, nikoli – . Je v ní její oblíbený toustovač, který odkazuje milovanému Donaldovi, který tolik miloval tousty po ránu a který se mu v jednom kuse kazil. A pro Howarda, má něco speciálního – náhradní strunu do ukulele, na které jí hrál její milovaný Alfons, když se potkali. Její láska z mládí.
- 0106 **Donald + Howard:** –
- 0107 **Donald:** A, ... to je vše?
- 0108 **Notářka:** Nikoli, ještě tu mám krabičku s jedem na krysy, tuto starou truhličku, jedno keramické vejce, náboj do pistole a šminky.
- 0109 **Howard:** Ehm, ehm, neříkám, že bych si těchto krámů, teda, teda chci říct úžasného dědictví nevážil, ale, ale jsem trochu překvapený. Ehm Donalde? Chceš to?
- 0110 **Donald:** Ne
- 0111 **Howard:** Paní notářko, neměla náhodou naše tetička majetky a jmění?
- 0112 **Notářka:** Enormní, jeden by to nestačil utratit, ani za dva životy.
- 0113 **Howard:** Však, to je v pořádku, výborně, dva životy.
- 0114 **Notářka:** Zato vy dva jste to stihli za dva a půl roku.
- 0115 **Donald:** No, moment, moment jak to tady čtu, tak se ovšem o jmění nic nepíše.
- 0116 **Notářka:** No, to jsou ony formality, víte, vaše tetička, jak jistě víte byla bezdětná.
- 0117 **Donald + Howard:** No ano!

- 0118 **Notářka:** Všem navzdory měla ještě jednu neteř.
- 0119 **Donald + Howard:** Neteř??
- 0120 **Notářka:** Ano, no a jí vychovávala jako vlastní dceru, avšak její neteř Felix, které říkala Felicie, bohužel před lety odešla do světa na studia a od té doby jí nikdo nespatriil.
- 0121 **Howard:** Dobře, takže máme ještě další... sestřenici, ale co ta s tím má co dělat??
- 0122 **Notářka:** Hodně co, jí právě tetička odkázala veškeré jmění, co ještě zbylo, což není zanedbatelná částka.
- 0123 **Donald + Howard:** Cože??
- 0124 **Notářka:** Ano, a to do poslední penny.
- 0125 **Donald + Howard:** To snad...
- 0126 **Howard:** To snad, nemůže ta stará čůza myslet vážně? Ehm, promiňte, promiňte, emoce, mrtvá tetička, je toho na nás moc.
- 0127 **Donald:** Musíte pochopit, že je to šok, že jsme měli jenom tetičku, ona nás a teď se dozvídáme, že tu je nějaká další neteř.
- 0128 **Notářka:** Ano, no nicméně však. Tuto neteř se nepodařilo od skonu vaší tetičky nijak kontaktovat. Je možné, že, už taky není mezi živými a je tu tudíž šance, že kdyby se do deseti dní neobjevila, tak dle smlouvy můžeme zahájit nové dědické řízení, ve kterém byste se mohli přihlásit o veškerý majetek. Je mi líto, ale do té doby, je mi líto, ale veškerý majetek, i zde v Anglii máte obstavený.
- 0129 **Howard:** Obstavený?
- 0130 **Donald:** No dobře, dobře, ale paní Campbellová, co máme do té doby dělat? To jsme jako bezdomovci?
- 0131 **Notářka:** Je mi to líto pánové, ale bohužel nemohu pro vás více udělat.
- 0132 **Helga:** A jste v prdeli pánové! –
- 0133 **Howard:** Já se z ní snad poseru, úplně jsem zapomněl, že jsme tu je s námi.
- 0134 **Donald:** Dobře víš Howarde, že jakmile naší služebnou necháme jenom chvíli o samotě, začnou se nám ztrácet věci, který nám už nota bene vlastně nepatřej.
- 0135 **Notářka:** No, ráda bych vám věnovala více času, ale bohužel ten se dnes již naplnil a ještě mám další schůzku, proto když mě omluvíte, na brzkou shledanou pánové.
- 0136 **Donald:** Pojd Howarde, půjdeme.
- 0137 **Notářka:** Já vás vyprovodím.
- 0138 **Donald:** Ještě...
- 0139 **Notářka:** A vy? Co tu ještě děláte?
- 0140 **Helga:** – Ale nic, sháním si večeri, když tyhle dvě trosky už nemají ani vindru. A teď omluvte, vytrácím se po Německu.
- 0141 **Notářka:** Snad se říká po Anglicku
- 0142 **Helga:** Ale po Německu je to ve větším stylu, jak se říká, dojem nemusí být vždycky kladný, ale hlavně že je silný.
- 0143 **Notářka:** To vy Němci umíte s grácií, no každopádně, tady mám svůj odvoz.
- 0144 **Wolf:** Dobrý den pánové! Zdravím Vás paní Campbellová, přijel jsem pro Vás, abych Vám předal dílo. Ale copak pánové Vám dělají problémy?... a nebo mají problémy s existencí ??
- 0145 **Howard:** No jo, no jo, jen se smějte. Taky jsme byli nahoře, kde jste vy, ale z vrcholu vede jen jedna cesta a to dolů!
- 0146 **Donald:** Každý má někdy problémy.

- 0147 **Wolf:** Krome mě! Já problémy naopak pomáhám řešit jiným! – a na problémy mám tohle...
- 0148 **Howard:** Penis?
- 0149 **Wolf:** Ale kdepak, něco s větším kalibrem!... tohle pánové! Colt!
- 0150 **Donald + Howard:** –
- 0151 **Wolf:** Pojdte paní Campellová, zavezu Vám ukázat svou práci.
- {Půl opony, světla přední.}*
- 0152 **Howard:** To snad nemyslí ta stará rašple vážně, ó promiň, naše milovaná tetička, ať je jí země lehká.
- 0153 **Donald:** Taký tomu nemůžu uvěřit, Felicie, ztracená neteř?
- 0154 **Helga:** Haha, nemám radost, protože jsem bezdomovec, jako vy, jen musím říct, že to dědictví stálo za to, toustovač a struna do ukulele? To si snad z vás tetička posmrtně vystřelila no ne?
- 0155 **Donald:** Ale vůbec ne. Já jen, můžeme si ta to tak trochu sami. V jednom z dopisů, kde jsem žádal o peníze, jsem se zmínil, že se mi rozbil můj starý toustovač a že bez toustů po ránu, bych se prostě neobešel a že tu jsou toustovače v Anglii tuze drahé, proto jsem si řekl o pět set liber.
- 0156 **Howard:** A já si vymyslel, že jsem potkal jednu milou, které bych chtěl zahrát na ukulele, ale náhradní strunu pod tisíc liber v Anglii zkrátka neseženete.
- 0157 **Helga:** Struna do ukulele za litr? Kterej prevít za to chce takový prachy?
- 0158 **Howard:** Jak to mám vědět? Nikdy jsem ho nekupoval, byla to jenom zástěrka.
- 0159 **Helga:** Mí zaměstnavatelé nejsou jen podšívky, ale i idioti. No, u nás v Raichu tomu říkáme „Hovna, ze kterých se nevyhrabete“
- 0160 **Donald:** Co si to dovoluujete Helgo?
- 0161 **Helga:** No co by? Už mi nemáte ani z čeho zaplatit, naše cesty se asi brzy rozejdou.
- 0162 **Donald:** Ještě uvidíte, jen se nebojte, mám plán.
- 0163 **Helga:** Hah! Tak to bych chtěla vidět, nu, pánové když mě teď omluvíte poroučím se.
- 0164 **Howard:** A kam jako jdete?
- 0165 **Helga:** Normálně bych vám drze odpověděla: „Co je vám po tom?“, ale abyste věděli, jdu si něco zařídit a přitom si asi seženu novou práci u někoho, kdo bude platit líp, než vy vydřiduchové.
-
- 0166 **Howard:** Žádná škoda, byla jak převlečeněj upír, pořád mi pila krev. Hele, říkal jsi, že máš plán. Tak jaký plán?
- 0167 **Donald:** Jednoduchý, máme mrtvou tetičku, tak holt půjdeme na nějaký čas k našim rodičům, vsadím se, že jím to vadit nebude a pak něco vymyslíme.
- 0168 **Howard:** Chceš říct, že půjdeme k našim rodičům?
- 0169 **Donald:** Jo!

{Opona zavřít.}

{Opona otevřít úplně.}

{Červená jeviště, zeleň předeek.}

{Mlha.}

3. dějství

- 0170 **Howard:** Donalde?
- 0171 **Donald:** – Brrr, ano?
- 0172 **Howard:** Tenhle plán stojí pěkně za hovno.

0173 **Donald:** Jo, tak nějak mi to došlo, ale máš snad lepší nápad?

0174 **Howard:** Než tady nocovat na hřbitově u našich dávno mrtvejších rodičů? Jakejkoliv nápad je lepší, než tohle Ty génie.

0175 **Donald:** Já se alespoň snažím něco vymyslet. Ty si furt jen stěžuješ.

0176 **Howard:** Donalde, jen se podívej, jsme na hřbitově. Nechci nic říkat, sice se nacházíme ve vybraný společnosti, ale moc si tu nepokecáš, protože je tu tak trochu mrtvo.

0177 **Donald:** – Dobrá, dobrá. Máš snad teda lepší nápad?

0178 **Howard:** Každý nápad bude lepší, než tohle. Nějak mi vyhládlo, pojď.

0179 **Donald:** A kam? Nemáme kam jít.

0180 **Howard:** Kamkoliv, kdekoliv to bude lepší, než tady, navíc, už nápad mám!

0181 **Donald:** Sem s ním.

0182 **Howard:** Můj plán zní naprosto jednoduše. Tak podívej se Done.

0183 **Donald:** Dívám se.

0184 **Howard:** Můj plán je následující: Dostat se do našeho baráku a tam jako myšky, vydržet dalších deset dní, než nám vznikne plné dědické právo.

0185 **Donald:** Plán dobřej, i když malý detail – my nemáme klíče, vždyť nám je zabavila notářka.

0186 **Howard:** Bratře, nezapomínej, že naše vstupní dveře jsou v dezolátním stavu, trocha tlaku a páčidlo a zase bydlíme.

0187 **Donald:** Zapomněl si na další detail, my nemáme páčidlo.

0188 **Howard:** Na to se vykašli, prodáš rolexky a bude na páčidlo.

0189 **Donald:** Tak to kurva ani omylem, s těmahle rolexkama jsem se narodil a s těma taky umřu.

0190 **Howard:** Ty rolexky jsi koupil z peněz, co nám posílala naše mrtvá tetička, ale jak chceš, máš ještě ty smradlavý kubánský doutníky? Kolik Tě stál jeden?

0191 **Donald:** Jeden, nejméně 20 liber!

0192 **Howard:** No, to je tak pět až šest páčidel, nám bude stačit jedno.

0193 **Donald:** To by šlo, za celou bednu bychom měli celou továrnu na páčidla.

0194 **Howard:** Na to se vykašli stačí jedno, navíc továrnu už jsme měli pamatuješ?

0195 **Donald:** Jo jo, po našich rodičích. Stejně je škoda, že jsme jí položili, byl to vcelku solventní podnik a mohli jsme z něho mít dnes docela pěkný profit.

0196 **Howard:** Jestli to není náhodou tím, že jsme testovali naše výrobky na zvířatech, to byl tvůj nápad Done, ne úplně chytřej.

0197 **Donald:** Teda Howe, co to je za argument, vždyť se dneska ledacos testuje na zvířatech, kosmetika, krémy. Chtěl jsem být moderní a pokrokový.

0198 **Howard:** Ale my jsme vyráběli kladiva ty pitomče. Ty zakrslý králíčky jsi na předváděčku fakt tahat neměl, krev stříkala až do třetí řady, dodnes mi je z toho špatně.

0199 **Donald:** Jo jo, ta předváděcí akce byla velká ostuda, moc se to nepovedlo. Chudáci králíci., ale zase měla Helga čtrnáct dní, co vařit.

0200 **Howard:** Králíčí fašírku už nemůžu ani cítit, ale to už je minulost, zpátky k tématu. Co když se objeví naše ztracená sestřenice Felicie?

0201 **Donald:** Vždyť je přeci ztracená, sám jsi to teď říkal, i notářka.

0202 **Howard:** No to je pravda, ale víš jaký jsou regule poslední závěti: Pokud se objeví, shrábne všechny prachy i dům a my budeme v pasti, úplně bude stačit, když zaklepe na naše dveře.

0203 **Donald:** No, to je pravda. Co s tím?

- 0204 **Howard:** Teď nic, vlastně, ani nevíme jak ta Felicie vypadá, může to být vlastně kdokoliv. My jí stejně nepoznáme. Počkej, máš ještě tu závěť?
- 0205 **Donald:** Jo, tady – .
- 0206 **Howard:** Pojď zajdem si tady do bufetu a pořádně jí prostudujem, tady ta tatranka se nedá jíst, měl jsem jí v kabátě asi pět let, schovanou na horší časy, ale žádná doba není tak hrozná, abych jedl tohle – , ale ještě předtím prodáme tvoje doutníky a koupíme to páčidlo. –
- 0207 **Alina:** – Uuuuu, co to sem házíš? Nevidíš, že tu slušní občané odpočívají? Budu mít bouli. – No fuj, takový humus, ale k snědku se to hódí. – Galino? Galino? Vstávej ty kůže líná.
- 0208 **Galina:** – Eeeee, co je porád, nevidíš, že mám pŕlnoc?
- 0209 **Alina:** Na spaní bude čas v hróbě. – Blbej náhrobek.
- 0210 **Galina:** Vždyť jsme u hřbitova, stačí si popojít.
- 0211 **Alina:** Vstávej! Neslyšelas ty dva ogary?
- 0212 **Galina:** A co já s nimi?
- 0213 **Alina:** Galinooo, vždyť to je vono!
- 0214 **Galina:** A co vono?
- 0215 **Alina:** To je ta Amerikaňská tetuška!
- 0216 **Galina:** He?
- 0217 **Alina:** Podej mi noviny!
- 0218 **Galina:** Tu –
- 0219 **Alina:** Slovenský premiér postřelen... ale né tyhle, ty druhý!
- 0220 **Galina:** Jako tyhle? –
- 0221 **Alina:** Americký kandidát na prezidenta postřelen, ale nééé, ty další noviny!
- 0222 **Galina:** Když já to nepřečtu, jak to není v azbuce. –
- 0223 **Alina:** Dá, tady, vidíš to? Zesnulá miliardářka Margaret Brodyová, teď už teda milionářka, někdo jí asi vysál. Měla jmění, které není schopný nikdo za čtyři životy utratit.
- 0224 **Galina:** A táhle? To, ale když už je mrtvá, tak jí je to prdu nied?
- 0225 **Alina:** No právě a já si myslím, že nám to právě padlo do klína.
- 0226 **Galina:** Ahá! Tož nevím, jak Tobě, ale mě včera do klína padl jeden Bulharskej uhelnej magnát, kterej se teda neměl čím vychloubat – , ale alespoň měl zlatý srdce a kapesní hodinky – .
- 0227 **Alina:** Ale, teď sem netahej práci, jsme na dovolené. Myslím, že Ti dva byli příbuzní Margaret Brodyové.
- 0228 **Galina:** Tam ti dva, Kaiser a Lábus?
- 0229 **Alina:** Tož nebyl to Robert Redford a Paul Newman, ale myslím si, že ta tetička, o které se bavili a hlavně, ta ztracená sestřenice, no jen čti – .
- 0230 **Galina:** Ale já fakt umím číst jen v azbuce Alino.
- 0231 **Alina:** Jaj k chertu eto – , poslouvej: Ztracená neter Felicie, to bude ono! Nikdo jí nikdy neviděl.
- 0232 **Galina:** A ty myslíš, že Ti dva jsou ti její bratrancei?
- 0233 **Alina:** Dá! Víš, co to znamená?
- 0234 **Galina:** Že na den díkuvzdání jím přijde o dva hosty míň?
- 0235 **Alina:** Ale ne, soustřed se! Že bychom toho mohli využít.
- 0236 **Galina:** Využít? A jak?
- 0237 **Alina:** Jednoduše, tu sestřenici nikdo nikdy neviděl, může to být kdokoliv!

- 0238 **Galina:** Kdokoliv? Třeba i já?
- 0239 **Alina:** Třeba i Ty, nebo já!
- 0240 **Galina:** No, to nevím, nevím, ona pocházela z trochu urozených poměrů, my dvě zrovna nejsme buržoazie. Ne že bych neocenila luxus, ale jsme spíše dělnická třída. Už náš původ, Novosibirsk, Rusko. To není zrovna hrabství Midsomer.
- 0241 **Alina:** Tsah, to nech na mě! Já vím, jak na to. Dědala jsem přece au pair v rodině lorda Lockwooda a leccos jsem tam pochytila. Etiketu, postoj, jako britská lady!
- 0242 **Galina:** Než jsi mu pochytila stříbrné příbory a drahý porcelán, pak Tě vypakoval rychleji, než bys řekla šašlik.
- 0243 **Alina:** To uznávám, že můj odchod byl poněkud unáhlený, ale alespoň máme luxusní pocit, při gáblu – .
- 0244 **Galina:** Nemluv mi o jídle, začínám mít hlad! Máme ještě někde ty slanečky?
- 0245 **Alina:** Slanečky nám sežraly krysy, ale neboj, už večer se budeme mít přímo královsky! Máš ty zlaté cibule?
- 0246 **Galina:** Dá, tady – .
- 0247 **Alina:** Dej je sem, půjdeme trochu nakupovat!
- 0248 **Galina:** Ahá! Chápu to správně, že se chceme vydávat za ty jejich sestřenice?
- 0249 **Alina:** Dá! Chápeš to skoro správně.
- 0250 **Galina:** Tož to bude chtít ale investici do celé generálky, jenom tvé vlasy vypadají jako dráty od koudelníka.
- 0251 **Alina:** Však dá, zajdeme na nákupy do nejdražších butiků, pak si uděláme nehty, vlasy a doplníme to kloboukem. Budu Lady Felicie Thompsonová!
- 0252 **Galina:** A co já Alino?
- 0253 **Alina:** Ty, ty budeš má služebná, přec bohatá lady má vždycky služebnou.
- 0254 **Galina:** Tss, to je pěkný, služebná. To jsem teda dopadla!
- 0255 **Alina:** Tak někdo musí být mozek operace a někdo musí mít kozy a vzhledem k tomu, jak to je... tak role jsou rozděleny.
- 0256 **Galina:** Ahá! Jak myslíš, ale já si nemyslím, že by nám to ti dva jen tak spolkli.
- 0257 **Alina:** Prosím tě, vždyť jsi je viděla. Pat a Mat v akci, ti dva blbečkové nám skočí na všechno!
- 0258 **Galina:** Aby se neopakovala historie jak u Lorda Lockwooda.
- 0259 **Alina:** Pojď a nemel!

{Opona zavřít. Změna světla. Otevřít oponu úplně.}

4. dějství

- 0260 **Howard:** – Tak pojď ty prevíte, doleva, doprava, zatlačííit.
- 0261 **Donald:** Co Ti to tak trvá?
- 0262 **Howard:** No, tak promiň ale dveře nepáčím každý den. Je to jemná a mravenčí práce. Jako operace mozku.
- 0263 **Donald:** Počkej, to je divný – Vždyť jsou celou dobu odemčený!
- 0264 **Donald + Howard:** –
- 0265 **Howard:** To je divný, když jsme odcházeli, tak, přísahal bych, že jsem zamykal. –
- 0266 **Donald:** Jak je vidno, tak ne.
- 0267 **Howard:** To neřeš, jsme zase doma, to je hlavní.

0268 **Donald:** Jo, miluju tenhle dům.

0269 **Howard:** Stará pastouška, ale naše.

0270 **Donald:** – Musím si dát panáka, dnešní den byl samé překvapení.

0271 **Galina:** –

0272 **Howard:** – A to není očividně jediný.

0273 **Donald:** Co? –

0274 **Howard:** Done... Done? Tohle musíš vidět.

0275 **Donald:** – No, ty vole...

0276 **Galina:** – Aaaaaaaa!!!

0277 **Donald + Howard:** – Aaaaaaaa!!! –

0278 **Howard:** Aaaaaa! To je kretén!

0279 **Donald:** Co se stalo?

0280 **Howard:** Pustil jsi mi to páčidlo přímo na nohu Ty pitomče jeden! Au, to je bolest!

0281 **Donald:** Co to sakra bylo?

0282 **Howard:** Vím já? Jsem stejně zmatenej jako Ty!

0283 **Helga:** – Co to tu je za hluk?

0284 **Howard:** Ááá! Helga! Dopr... chodíte jak duch!

0285 **Helga:** No, s mou konstitucí, to беру jako pochvalu.

0286 **Donald:** Helgo! Co tu děláte?

0287 **Helga:** No co by? Bydlím v tomhle baráku už pět let.

0288 **Donald:** Ale jak jste se dostala dovnitř??

0289 **Helga:** Odemkla jsem si klíčem.

0290 **Howard:** Vždyť nám všechny klíče zabavila notářka!

0291 **Helga:** Tím klíčem, co jsem jí štípla. Stačí mít rychlé ruce. No, vidím, že jste se seznámil s našimi hostmi.

0292 **Donald + Howard:** S kým??

0293 **Alina:** – Ááááá tady jsou ti lotři!!

0294 **Galina:** – Suka blyat! Zloději!

0295 **Donald + Howard:** –

0296 **Donald:** Ale, neee, to jste špatně pochopili! My jsme majitelé domu!

0297 **Howard:** Ale kdo jste sakra vy?

0298 **Helga:** Dovolte, abych využila tuto příležitost k představení dám Felicie Thompsonové a její služebné. Dámy? Tohle jsou ti dva pitomci, o kterých jsem vám vyprávěla.

0299 **Donald:** Felicie osobně?

0300 **Alina:** Dá! Ehm, teda chci říct – Já, ehm Yes, ou Yes! Já jsem, I am Felicia Thompson a toto je má služebná Octavia Moorová.

0301 **Galina:** Dá – au! Chci říct, dá, teda yes, já jsem Octavia, říkejte mi Octavia.

0302 **Howard:** Ale to není možné? Felicie? Kde se tu vzala?

0303 **Helga:** Přišly tu dnes odpoledne. To je ale náhodička že? Vaše ztracená sestřenice.

0304 **Donald:** – Promiňte, ale jsem stále zmaten. Do včerejška jsme o žádné sestřenici nevěděli.

0305 **Alina:** Ou, yes to je understandable, ehm pochopitelné. Já jsem byla celé roky inkognito.

0306 **Galina:** Ou yes!

0307 **Howard:** Inkognito?

0308 **Galina:** Yes, má paní, Mrs. Thompsonová, pochází z bohaté rich, rich rodina. A ona se musela skrývat před všemi různými nápadníky.

0309 **Donald:** No, to si dokážu představit.

0310 **Alina:** – Dá, teda yes! Bylo to strašné, awful! Awful! Všude samí nápadníci a paparazziové! Co hlídali každý můj krok.

0311 **Galina:** Bylo to pro mou paní těžké!

0312 **Howard:** Ale, kde jste se skrývala? Co jsem pochopil, posledních deset let jste nebyla ve státech.

0313 **Galina:** Eee, na Sibiři!

0314 **Alina:** – Ou, moje Octávia, chtěla říct Si..Srí... Sicílií!

0315 **Galina:** Ou, yes, na Sicílii, v Africe!

0316 **Donald:** Sicílie není v Africe přeci.

0317 **Galina:** Ou, za nás, tam ještě byla.

0318 **Alina:** Yes – hehe.

0319 **Howard:** No dobře, ale jak jste se vzala tady?

0320 **Alina:** My jsme se dozvěděly s Octavií že má milovaná tetička, Margareta zesnula a tak jsme se rychle vrátily, abych mohla truchlit v její domovině.

0321 **Galina:** Yes, jak jsme se to dozvěděly, tak jsme rychle přicestovaly do Británie, cestu jsme si zkrátily přes Hongkong trajektem, ehm teda letadlem, parníkem a pak šalinou.

0322 **Donald:** Nu dobrá, promiňte že jsme tu tak vpadli. Teda, do našeho domu.

0323 **Howard:** Donald chce ve své neomalenosti říct, že vítejte Felicie, je radost vás poznat.

0324 **Alina:** – Nápodobně, je lovely být doma.

0325 **Helga:** Už jsem mladým dámám ukázala jejich pokoje. Jsou na konci domu v levém křídle.

0326 **Howard:** Děkuji Helgo, to je milé.

0327 **Alina:** Ano, Elga, nám byla velice nápomocná při ubytování v mém domě.

0328 **Donald:** Ve Vašem domě?

0329 **Alina:** Ou yes, jsem přeci jediná dědička domu.

0330 **Howard:** To vyřešíme později. Jistě budete ještě otřesená ze skonu naší drahé tetičky.

0331 **Alina:** Ou, yes to jsem velice. Byla to tvrdá rána, že naše Marieta...

0332 **Galina:** Margareta...

0333 **Alina:** Ehm, pardon, Margareta již není mezi živými, byla tak plná života.

0334 **Galina:** Když chodila na kriket a americký fotbal, jako správná Američanka.

0335 **Donald:** Naše tetička že hrála americký fotbal?

0336 **Alina:** Ahá! – asi jste jí neznal dostatečně drahoušku.

0337 **Donald:** No, to asi ne.

0338 **Howard:** No dobrá, hele, já jsem teda špinavej a smrdlavej, mám za sebou těžkou noc na krchově s mým bráchou a potřebuju sprchu a dát si oraz.

0339 **Donald:** Jo, sprcha je dobrej nápad, navíc mám hlad, jdu si dát něco k snědku.

0340 **Howard:** Dámy, když nás omluvíte. – .

0341 **Alina:** Beze všeho mladí gentlemani. Co to kurva bylo?

0342 **Galina:** Co?

- 0343 **Alina:** Sicílie v Africe?
- 0344 **Galina:** Tak promiň, zeměpis nebyla vždycky moje silná stránka, měla jsem z něj jedničku.
- 0345 **Alina:** Ale v Rusku! To znamená, že jsi propadla!
- 0346 **Galina:** To nepopírám.
- 0347 **Alina:** Americký fotbal??
- 0348 **Galina:** Tak promiň vím hovno o jejich tetičce, teda, vím že to byla Američanka a Američani přeci zbožňují americký fotbal.
- 0349 **Alina:** Už vidím osmdesátiletou stařenku, jak kope do míče přes celý stadion, víš co? Příště nech mluvení na mě!
- 0350 **Galina:** No promiň, ale mě se ten plán nezdá. Co když nás prokouknou?
- 0351 **Alina:** Pff, viděla jsi je? Ti pitomci vůbec neví která je zrovna bije. Bude to brnkačka!
- 0352 **Galina:** No já ti nevím. Ta jejich notářka přeci pozná, že je to bouda ne?
- 0353 **Alina:** To už mám taky vymyšlený.
- 0354 **Galina:** No to jsem zvědavá.
- 0355 **Alina:** Jednoduše. Navrhnou těm troglodytům, že jakožto jediná dědička shrábnou všechno a jím nedám nic, teda pokud nepřistoupí na dogodu.
- 0356 **Galina:** Dogodu?
- 0357 **Alina:** Samozřejmě. Že když mi v závěti dopomohou k veškerému jmění, беру prachy po tetičce a jím nechám tenhle barák. Než proběhne řízení, oni mi dají prachy a než někdo zjistí, že to byla celé jedna velká habaděra, my už budeme na útěku směr Monte Carlo!
- 0358 **Galina:** Jakože to v Itálii?
- 0359 **Alina:** Monte Carlo, v Monaku! Ty mluvíš o Monte Cassinu.
- 0360 **Galina:** A jo, takže je oškubem?
- 0361 **Alina:** Do posledního penny, navíc, tenhle barák jím časem spadne stejně na hlavu, je to barabizna!
- 0362 **Galina:** Genitální! Ale myslíš, že na to přistoupí?
- 0363 **Alina:** Nezbyde jím jiná možnost Galino. Navíc, pokud nepřistoupí, tak zvolíme plán Bé.
- 0364 **Galina:** Bé? My budeme pást ovce?
- 0365 **Alina:** Ty jsi blbá. Ale, co Tě nemá. Ne, prostě se postaráme o to, že se jím stane nějaká negoda. Negody se stávají běžně. Pamatuješ fna mladýho Ivanova?
- 0366 **Galina:** Jurije? Pamatuji, byl tak mladý.
- 0367 **Alina:** Jo, zemřel při negodě.
- 0368 **Galina:** A jak vlastně?
- 0369 **Alina:** Někdo mu stoupl na prsty.
- 0370 **Galina:** Ahá! Ps, na to se dneska umírá?
- 0371 **Alina:** Když se jimi držíš za okenní rám, tak ano.
- 0372 **Galina:** Ahá! A jo. Blbá negoda.
- 0373 **Alina:** Jo, ale když to tak vezmeš, v Rusku zas tak vzácná není.
- 0374 **Galina:** To ne, tam se stávají negody pořád.
- 0375 **Alina:** Tak vidíš a pokud nám naši Pat a Mat nepřistoupí na dogodu, tak.
- 0376 **Galina:** Vypadnou z okna.
- 0377 **Alina:** No tady v přízemí sotva, ale jo, postaráme se o to, abychom už nikdy neživořily.

0378 **Galina:** Genitální Alino!

0379 **Alina:** Já vím, já vím!

{Opona.}

5. dějství

0380 **Howard:** Cože? Co jste to říkala?

0381 **Alina:** Slyšel jste dobře, berte, nebo nechte být.

0382 **Donald:** Jak všechno? Jak nechat jen dům?

0383 **Alina:** Tak jsem to řekla, ostatně, jakožto jediná právoplatná dědička v závěti na to mám plné právo.

0384 **Howard:** – Tak to ani omylem! Na to hezky zapomeňte holčičko!

0385 **Donald:** Přesně! Přesně tak! Na žádné vaše výmysly jen tak nepřistoupíme!

0386 **Galina:** Jak chcete, ale v tom případě si má paní nechává vše, peníze, i dům!

0387 **Alina:** Tak, tak...

0388 **Howard:** To je neslýchané, to je drzost!

0389 **Donald:** Neslýchané! Neslýchané!

0390 **Howard:** Helga si pro vás přichystala nejlepší králičí fašírku, co umí a se zachováte k nám, k vašim hostitelům takhle?

0391 **Donald:** Přesně nastavíš ruku a ukousnout ti jí až po kořen.

0392 **Alina:** Ale, s tímto přístupem budete brzy vy dva, co budou nastavovat ruku, pro almužnu na náměstí, protože budete bezdomovci.

0393 **Howard:** Jestli si myslíte drahá Felicie, že nás tímto zastrašíte a přesvědčíte, tak jste na omylu!
–

0394 **Galina:** Tss, no toto! Taková drzost.

0395 **Donald:** Drzost má spíše ta vaše paní madam Octávie!

0396 **Galina:** Jaká Octávie, co to me... á ano, dá, teda yes, yes, teda nou, jakou drzost? My vám nabízíme seriózní domluvu!

0397 **Alina:** Přesně tak, já jsem totiž nezapomněla na americkou cnost.

0398 **Howard:** Tu vaši cnost si strčte za klobouk! A tohle, pojď Done, já to už nemůžu ani vidět! Dělá se mi tady z toho a těchto dvou dám mdlo!

0399 **Donald:** Jsem Ti v patách! –

0400 **Galina:** – Há! A máme je tam, kde jsi chtěla!

0401 **Alina:** Je to trochu škoda, že nepřistoupili na tu dohodu, takto budeme muset přitvrdit.

0402 **Galina:** Jakože, jakože je budeme –

0403 **Alina:** Ale neee, co tě nemá. Navíc, to nebude potřeba. Nemají na nás žádnou páku, budou zoufalí. Necháme je vycukat a pak budou rádi, že jsou rádi a klidně nám podepíšou i smlouvu s ďáblem.

0404 **Galina:** Haha! Tos to dobře trefila!

0405 **Alina:** Jo, ale tentokrát už budeme požadovat víc. Myslím, že si tento dům ponechám jako letní sídlo. Začíná se mi líbit.

0406 **Galina:** Oooo letní sídlo. Budeš lady Alina Djakoňova, alias Felicie Thompsonová.

0407 **Alina:** Zní to dobře. A jako první, odstraním tady tu hnusnou výzdobu. Co to má být? Moderní umění? Jako by prodělal těžkou autonehodu –

0408 **Galina:** Bude to chtít hodně peněz, ale to Ty budeš mít více, než dostatek.

0409 **Alina:** Aaaano, chce to malou oslavičku.

0410 **Galina:** Hm, ale na stole máme jenom tyhle patoky, ale nevadí. Všimla jsem si, že Donald má ve sklepe ne úplně dobře udělanou schovku svého nejlepšího chlastu.

0411 **Alina:** Ne úplně dobře udělanou?

0412 **Galina:** Tak, když jsem jí našla já?

0413 **Alina:** To je pravda, pojďme. –

0414 **Donald:** To snad není možný! Já tomu furt nemůžu uvěřit! Chápeš to Howe? Ona nám chce vzít, všechno! Všecko!

0415 **Howard:** Taky tomu nechci věřit a to ještě před pár dny byly naše životy úplně jiný, bezstarostný.

0416 **Donald:** To přece nemůžeme nechat jen tak Howarde, musíme se bránit, musíme to hnát k soudu, co k soudu, k nejvyššímu soudu, ke sněmovně, k premiérovi a když né k němu, tak rovnou ke králi!

0417 **Howard:** Moc fantazíruješ, tady ti ani král Anglie, ani prezident U.S.A. nepomůže. Ta ženská je prostě jediná v závěti, pokud bude stále naživu.

0418 **Donald:** Počkej, poškej, poškej. Co že jsi to řekl?

0419 **Howard:** Že Ti nepomůže ani král, neslyšels?

0420 **Donald:** Nene, to posle... to poslední. Že když bude stále naživu.

0421 **Howard:** No a to očividně je, takže...

0422 **Donald:** Přesně tak...

0423 **Howard:** Chceš říct...

0424 **Donald:** Ano...

0425 **Howard:** Úplně?

0426 **Donald:** Úplně, dočista a úkladně!

0427 **Howard:** Donalde, vzpamatuj se! To přece nemůžeš myslet vážně!

0428 **Donald:** Myslím, myslím bratříčku.

0429 **Howard:** Ale to přece – , počkej, slyším ty dvě nádhery, že jdou sem, tady ne! Stěny tu mají uši a beztak tu jsou štěnice! Jdeme do salonku! – .

0430 **Donald:** Přesně, štěnice tu mají uši!

0431 **Alina:** Teda Galino, teda pššš, teď jsem to málem posrala a prozradila nás... Octávie, O.C.T.A.V.I.E....

0432 **Galina:** Nikdo tu není, nemusíš mě pštít.

0433 **Alina:** Nikdy nevíš, netrajdaj tu jenom Pat a Mat, ale i ta jejich německá Hildegarda.

0434 **Galina:** Stejně si myslím, že až budem mít prachy a barák, tak jí budem muset vyhodit. Myslím, že něco čuje.

0435 **Alina:** Protože není na rozdíl těch dvou tak úplně blbá, ale mazaná jak německej ovčák.

0436 **Galina:** Její původ se nezapře.

0437 **Alina:** To teda, furt tu čmuchá jak ohař.

0438 **Galina:** Ohař se dá přeci utratit.

0439 **Alina:** Nemusíme být tak razantní, stačí odvézt někam do lesa a tam vypustit. Daleko a daleko. On hladý umře sám.

0440 **Galina:** Kolikrát nevím, kdy mluvíš vážně a kdy si ze mě utahuješ.

0441 **Alina:** Co myslíš? – A šup s ním doprdele. Dáme tam místo toho tenhle – Vůbec nechápu,

proč měli tenhle obraz ve sklepě. Je mnohem krásnější.

0442 **Galina:** To jo, kdo že je autor?

0443 **Alina:** Ukaž, nějaký Adolf H., Rakousko, Vídeň 1921. Hm, to mi nic neříká.

0444 **Galina:** Na mě se nedívej, já modernímu umění nerozumím.

0445 **Alina:** Moderní umění nepochopíš, ale tohle je pěkný kousek, hned vidíš, co chtěl autor sdělit.

0446 **Galina:** A co s tímhle? –

0447 **Alina:** Tenhle šunt? Pochybuji, že to má a bude mít nějakou cenu, hodíme to někam na zem, pak se to vyhodí.

0448 **Howard:** – Co to má být?? Ona mi sundala Modiglianiho a dala na jeho místo Hitlera??

0449 **Donald:** Hitler maloval obrazy?

0450 **Howard:** Kdyby tam dala Maneta, Renoira, Degase, či Picassa, tak bych to pochopil, ale tady s tím Rakušákem to přehnala!

0451 **Donald:** –

0452 **Howard:** – Měl jsi pravdu! Zabijem ty mrchy! Já si vezmu na starosti Felicii a Ty Octávii!

{Přestávka.}

{Ponížit lustr.}

6. dějství

0453 **Helga:** – Ták a máte to hotový šéfe.

0454 **Howard:** No to jsem zvědavý, bude to fungovat?

0455 **Helga:** Rozhodně! Je to výsledek německé precizní práce a ta byla a bude vždy zárukou kvality. Viděl jste někdy naše auta?

0456 **Howard:** Viděl jsem vaše Volkswageny, ve kterých jezdí nacisti.

0457 **Helga:** Však ti by v žádných krámech jen tak nejezdili, há!

0458 **Howard:** No dobrá, dobrá a jak to teda funguje?

0459 **Helga:** Úplně jednoduše, kdokoli, nebo cokoli sedne na toto křeslo, sepne se důmyslný a složitý mechanismus, který rozjede káble od křesla směrem ke Generátoru, kde dojde k nahromadění velkého množství elektrické energie, která se po zemi těmato drátkama a touto kvalitně vyrobenou prodlužkou dostane do tohoto elektrického křesla a způsobí mu šok.

0460 **Howard:** Vražedně geniální nástroj smrti!

0461 **Helga:** No, tak si říkám šéfe, fakt potřebujete takovouhle past na kuny? Vždyť tu snad kuny ani nemáme.

0462 **Howard:** Naopak Helgo, máme tu problém s kunami a fakt hoooodně – proraďnými.

0463 **Helga:** No, tohle ty kuny rozhodně zabije.

0464 **Howard:** No, to doufám, hlavně jednu velkou kočku potřebuji důsledně zamordovat.

0465 **Helga:** – Tak a je to aktivní, hlavně, dávejte si pozor šéfe, abyste si do toho křesla nesedl vy, nebo třeba paní Felicie.

0466 **Howard:** Ale, jen se nebojte Helgo, dám si pozor, aby tomu křeslu věnovala mimořádnou pozornost. Ale teď už, můžete jít, běžte si odpočinout.

0467 **Helga:** Jdu si dáchnout šéfe. –

0468 **Howard:** – Felicieeee? Juhúúúú.

– Felicie? Halo? Felicie?

0469 **Alina:** A! Dá? Teda, ehm yes, ou yea? Vy mluvíte na mě?

- 0470 **Howard:** Jste přeci Felicie, nebo snad ne?
- 0471 **Alina:** Ah, dá, přeci, kdo jiný, když ne já? Haha! To dá rozum!
- 0472 **Howard:** No, přesně, kdo jiný, když ne Vy?
- 0473 **Alina:** A co jste mi chtěl?
- 0474 **Howard:** Drahá Felicie, asi jsme začali z poněkud špatného konce. Pojdte si dát skleničku a trochu probrat celou situaci.
- 0475 **Alina:** Há! Skleničku? Nedal jste do ní jed, že byste mě chtěl v nestřežený moment otrávit?
- 0476 **Howard:** Ale vůbec ne! V nestřežený moment otrávit, pojdte si sednout do křesla.
- 0477 **Alina:** Co ta péče?
- 0478 **Howard:** Ale tak, to víte, rád bych vám udělal masáž nohou, stačí si jen sednout do křesla a svěřit se mé vytříbené péči. Chci vám ukázat, že já, ani můj bratr nejsme žádní vypočítaví prospěchářští prevíti.
- 0479 **Alina:** Jo, to od vás sedí! – ale není to náhodou tím, že by vám teklo do bot?
- 0480 **Howard:** Do bot?
- 0481 **Alina:** Celou dobu jste si žili jak králové, když vám vaše... teda naše, i moje, to dá rozum, že i moje ne, tetička sypala žetonky na váš drahý životní styl. Ale teď máte utrum, tak hledáte všemožné cesty, jak z toho ven.
- 0482 **Howard:** Ale nikoli, to se pletete!
- 0483 **Alina:** Nene, jen to na mě nezkoušejte – há! Já moc dobře vím, o co vám jde!
- 0484 **Howard:** Skutečně? –
- 0485 **Alina:** Chcete se vetřít do mé přízně tím nejvíce prohlédnutelným způsobem! Chcete mě uchlácholít krásnými řečičkami, abych si to s tím dědictvím rozmyslela! Ale to se vám nepodaří, vy! Vy jeden, lišáku mazanej! Já nejsem ten typ holky! Navíc, je to nechutné! Vždyť jsme rodina!
- 0486 **Howard:** Ale já, já, to jste špatně pochopila, drahá Felicie! –
- 0487 **Alina:** Jen se nedělejte, nejsem včerejší! To by tak bylo, abych se nechala od vás napálit! Mě rohlíkem, a co víc, tímhle patokem, jen tak neopijete! –
- 0488 **Howard:** – Co se to právě stalo? Co to bylo? To jsou dneska lidi. – A doprdele.
- 0489 **Donald:** Čoveče, co tu provádíš??
- 0490 **Howard:** Pokusil jsem se spáchat o sebevraždu, ale jaksi jsem nepochopil návod.
- 0491 **Donald:** Cožeto?
- 0492 **Howard:** No tak tam nestůj a pomoc mi Ty pitomče!
- 0493 **Donald:** Jo, promiň – Jseš tam pěkně, no na tři, raz, dva, rúúúp, no pojd', jseš pěkně těžkej, čoveče.
- {Světla zpět. Lustr nahoru.}*
- 0494 **Howard:** No dovol? To jsou vypracovaný svaly, chodím na jógu! – Podařilo se Ti zabít Octavii?
- 0495 **Donald:** – Nene, já, víš už jsem jí měl, zrovna si dávala koupal, říkám si – to je moje šance, vezmu toustovač, jako u naší tetičky – hodím jí to do vany, ona se zacuká jako kapr na souši a je to! Ale... měl jsem jaksi krátkou šňůru. Je prostě dobrá! A co Ty? Byl jsi alespoň Ty úspěšný?
- 0496 **Howard:** Ale houby, ta Felicie, je mazaná jak liška! Jako by to čula, že něco chystáme!
- 0497 **Donald:** Vážně?
- 0498 **Howard:** Jo, víš, už jsem jí měl, ale... těžko se mi to přiznává, ale přechytračila mě.
- 0499 **Donald:** Jsou dobrý, co budeme dělat?
- 0500 **Howard:** No, kamaráde, tady se obávám, že my na ně jen tak stačit nebudeme. Bude to chtít

profíka.

0501 **Donald:** Profíka, jakože, jakože?

0502 **Howard:** Jo, nějakýho, šestkaře, vrahouna, likvidátora, co by zkrátka udělal tu špinavou práci za nás. My na tohle nejsme. Jsme klasický podnikatelé. –

0503 **Donald:** No, já nikoho takovýho neznám.

0504 **Notářka:** – Eh, pánové.

0505 **Donald:** Paní Cambellová!

0506 **Howard:** – Ehm, notářka, to je mi překvapení – Teda chci říct. Co tu dělám? Musel jsem být náměsíčný, teda Donalde! To není hotel Imperial, co jsi mi sliboval!

0507 **Donald:** –

0508 **Notářka:** Jen klid pánové, hledala jsem vás všude, nejdříve v golf klubech, v tenis klubech, v nejlepší restauracích, poté druhých cenových, třetích cenových, čtvrtých cenových, v bufetech, v márnících, no až mě napadlo jít sem.

0509 **Donald:** Promiňte, my, víme, že jsme sem asi neměli chodit.

0510 **Notářka:** Ale to je v pořádku, naopak, došlo k drobným změnám, dům si nechat můžete, alespoň prozatím –

0511 **Donald:** Ale to je skvělé, to řeší náš problém.

0512 **Howard:** Ne tak úplně, nezapomeň, že dva problémy, velký problémy máme pořád nasáčkovaný v tomhle baráku.

0513 **Donald:** No to máš pravdu, ale to asi jen tak nevyřešíme.

0514 **Howard:** My ne, ale paní Cambellová, při své práci asi znáte hodně lidí že?

0515 **Notářka:** No tak, nějaké kontakty jsem za ty roky v oboru posbírala, jen co je pravda.

0516 **Howard:** No a nemáte čistou náhodou – nemáte náhodou kontakt na nějakého, ehm odklízeče?

0517 **Notářka:** Drahousku, ehm, myslíte jako na technické služby, to bych musela zavolat Klímešovi.

0518 **Donald:** Nene, nikdo takový, my myslíme, jiného odklízeče.

0519 **Howard:** – My myslíme, no takového odklízeče, kterej odklízí lidi, z cesty.

0520 **Donald:** Nepohodlné dědičky, otravné služebné, chápete.

0521 **Notářka:** Ah tak, chápu, no v tomto ohledu pánové, máte štěstí, mám kontakt na jednoho krejčího.

0522 **Howard:** Paní Cambellová, vy jste nás asi nepochopila...

0523 **Notářka:** Nene, chci říct, že to, že je krejčí je jeho krytí, jinak je velmi šikovný v oboru, který hledáte.

0524 **Donald:** Jo takhle, krejčí zabiják.

0525 **Notářka:** Ano, jmenuje se pan Wolf. Víte co? Domluvím vám s ním schůzku.

0526 **Howard:** No to je přímo skvělé! Byla byste nejhodnější!

{Opona.}

7. dějství

0527 **Howard:** – Done! Tam ne, pojd' raději sem! –

0528 **Helga:** – Tady to chcete?

0529 **Alina:** Dá, tedy, yes ano tady tak.

0530 **Galina:** Výborně má paní, tady se to bude vyjímat mnohem lépe, ne jak za starých pořádků – je potřeba dům řádně provzdušnit.

- 0531 **Alina:** Tak to máš naprostou pravdu Gal... Octávie, chci říct Octávie. Provzdušnit to tady chce, hlavně vyvětrat ten smrad zahálky a lenosti –
- 0532 **Galina:** Bude to chtít i vonné svíčky a ne jedny, ale celou bednu, bude to trvat týdny, než odsud dostaneme ten puch.
- 0533 **Alina:** Ano, tedy yes. A ještě to bude chtít Helgo, abys odsud vynesla ty odpad.
- 0534 **Helga:** Myslíte ty dva pytle s odpadky na vyhození?
- 0535 **Alina:** Yes, teda měla jsem na mysli hlavně ty dva balíky na gauči, ale ti se již brzy vynesou sami haha!
- 0536 **Howard:** Co to?
- 0537 **Donald:** Jen klid, jenom provokují, nenech se zdeptat, pamatuj, brzy dorazí řešení.
- 0538 **Donald:** Áááá, slyšíš? To bude jistě ono, půjdu otevřít.
- 0539 **Helga:** Klidně otevřu.
- 0540 **Donald:** Není třeba, já za vás zaskočím.
- 0541 **Alina:** Jen ho nechte, ať si zvyká, že mu nikdo nebude stát za zadkem a obsluhovat ho. Navíc, budete potřeba jinde, musíme projít zbytek baráku a vyházet staré věci. – a začneme u pána Howarda.
- 0542 **Galina:** Áha! Už si chystám pytle.
- 0543 **Alina:** Nene Octávie, budeme to vyhazovat rovnou z okna.
- 0544 **Helga:** Ah, no jak řeknete, má nová potenciální paní.
- 0545 **Alina:** Jen jdeme, jdeme, jdeme a ty dva pitomce tu necháme, pánové? –
- 0546 **Donald:** – Já jí dám, potvoře –
- 0547 **Wolf:** – Džěň dobrý pánové, jsem tu správně na adrese 508 Baker Street?
- 0548 **Howard:** Naprosto.
- 0549 **Wolf:** OK! To moge vejšť. Panovie, mluvilem s Vaší notářkou, i ona pověděla, vy prý šukáte – tedy že vy potřebujete pomoc likvidatora.
- 0550 **Donald:** Vy nejste krejčí?
- 0551 **Wolf:** Krejčí ?? Očivíště, jasne jestem krejči. Je to jedna mých krycích profesí. Jsem také řezník, řidič, uklízeč a čistič, a taktěž zmíněný likvidátor – škůdců.
- 0552 **Howard:** Jdete vhod, deratizéra teď potřebujeme jako sůl, pane, pane?
- 0553 **Wolf:** Jsem Wolf! James Wolf! Po našemu Jacek Wolf! –
- 0554 **Donald:** Áááá Polák.
- 0555 **Wolf:** No tak!, no i co? Máte problém s Polákami?
- 0556 **Donald:** Ale vůbec ne, Britská ekonomika vlastně stojí na pracovnících z Polska.
- 0557 **Wolf:** No to pravda! Bo jak by nebylo Polakuv, museli by jste robit rukami i vy dva!..a to by byla cela Anglia v dupě!
- 0558 **Howard:** Původ není podstatný, hlavně, když nás zbavíte škůdců.
- 0559 **Wolf:** No dobra v pořondu. A ty škůdce někde poblíž?
- 0560 **Donald:** Ano, v tomto domě, hned vás za nimi zavedete, jen. Ehm promiňte, ale můžete nám ehm prokázat nějak své kvality?
- 0561 **Wolf:** No jasne! Tak! Moge pokazač. Tu! Čti! –
- 0562 **Howard:** – Mafianský boss Don Coppola zastřelen v restauraci neznámým zabijákem, 17 ran do hrudníku.
- 0563 **Donald:** Vaše práce?

0564 **Wolf:** No očiviště, moja robota!

0565 **Howard:** Kvalitní práce, sedmnáct průstřelů na komoru.

0566 **Wolf:** Ale nepatříte na te ďury, ale na to sako, co má boss na sobě! Ja jsem mimo to též skutečny krejčí!

0567 **Donald:** Ah tááák, oblek.

0568 **Wolf:** No jasne! I nemusím vam mluvit, že po tym zdjenču-fotce v novinách se mi zakázky jenom hrnou. Moge Vam vzat tež miry na sako nebo jiny futral.

0569 **Donald:** Nene, to nebude třeba.

0570 **Wolf:** No dobra, ..Samozřejmě jsem ho taky i zabil, bo platil mizerně.

0571 **Howard:** Zrovna jsem si vzpomněl, že bychom měli probrat otázku placení, pane Wolfe.

0572 **Wolf:** No tak! беру 1500 liber za glove, i jak to bude více hlav, udělám Vám slevu na 1000 liber.

0573 **Donald:** Tisíc? No to je teda randál, jen co je pravda.

0574 **Wolf:** To je standardní cena za mé služby, nebo mám snad odejít?

0575 **Howard:** Nene, za ty prachy to stojí, že ano Done?

0576 **Donald:** No, tak dobře, ale doufám, že odkráglujete fakt kvalitně, pomalu mi vypily všechn chlast, člověk by řekl, že to nejsou Američanky, ale snad Rusky s tím, jakěj mají splávek – Tady.

0577 **Wolf:** Dženkuji, teď mě nechte se dát do roboty, bude to po krejčovsku, rovný stříh.

0578 **Howard:** Jestli to znamená, že budou při tom trpět, klidně připlatím. Hele, jednoduše. Vaše cíle se jmenujou Felicie a Octávie, prostě jak vozový park Škodovky.

0579 **Donald:** Jsou vzadu s naší služebnou Helgou.

0580 **Wolf:** Tu mám též zlikvidovač?

0581 **Donald:** Tu ne, občas máme ty tendence, ale ještě jí budeme potřebovat, takže jí ušetřete.

0582 **Wolf:** Rozumiem, odpravit jenom ty dva samochody Oktavku a Filčku.

0583 **Howard:** Němku nechat.

0584 **Wolf:** Němku? A tak, bude to těžke nestřílet na Němce, kor s naší historií. No dobra-možna až někdy jindy – budiž.

0585 **Donald:** To zvládnete, pamatujte! Jde o hodně, vkládáme do vás naděje!

0586 **Howard:** Náš osud, jestli zůstaneme na ulici, nebo ne, závisí od vaší mušky chlape!

0587 **Wolf:** No jasne! Jasne! OK,už mě nechte se dát do roboty.

0588 **Howard:** Ano, my si mezitím zajdeme, na golf, Done?

0589 **Donald:** Ano, dobrý nápad, ať máme aliby. Necháme tu pána krejčího pracovat.

0590 **Alina:** Ah, jsem tak exhausted! – ah, suka bliat, už jsem to nemogla vydržet!

0591 **Galina:** Být služebnou anglické dámušky na úrovni je teda pěkná fuška.

0592 **Alina:** Neboj Galino, ještě to chvíli musíme vydržet a pak si budeme už žít na úrovni.

0593 **Wolf:** State! Hands UP! Hende Hoch! Kurva!

0594 **Alina:** Tu!

0595 **Galina:** Tu!

0596 **Wolf:** Ruki vierch!

0597 **Alina:** Á!

0598 **Galina:** Á!

0599 **Wolf:** Pomalu, ale velice pomalu se otečte ku mně, a ruki ať na ně vidím!

- Ja pierdolę! Alina a Galina! Boha jeho! Co vy dvě Lasky tu robíte?
- 0600 **Galina:** Jacku? Co ty tu děláš??
- 0601 **Alina:** Jacek Wolf, řezník z Varšavy v mém dómě?!
- 0602 **Wolf:** Ty vy máte co vysvětlovat, chcete mi povědět, že ty dvě anglické baby, co mám udělat jste vy dvě??
- 0603 **Galina:** Ehm, oddělat?
- 0604 **Wolf:** No, tak! – ti dva pedali Thompsonovi mi zaplatili, abych opráskl nějakou Felicii a Oktavii, to mi nechcete namluvič, že to jste vy dvě!
- 0605 **Alina:** Co myslíš Jacku?
- 0606 **Wolf:** No?! Myslím, že mě mělo zaraz napadnout, že v tom mají prsty dvě největší podvodnice od Terstu až po Istanbul! No to ale mění situaci! No kurde! Co tu kujete?
- 0607 **Alina:** Co myslíš? Je tu příležitost a my jí s Galinou chceme náležitě využít!
- 0608 **Wolf:** No fajně! Cholera!... To předpokládám, že Ti dva nemají vůbec páru, s kým si to začali!
- 0609 **Galina:** Ti dva? Há! To jsou úplný neandrtálci! Ti neví vůbec, která bim bam!
- 0610 **Alina:** Přesně! Jen se chci zeptat, kolik Ti zaplatili?
- 0611 **Wolf:** – Dost, abych zmáčkl spoušť a ještě si řekl o dvojnásobek, když jim pak řeknu pak, co jste vy dvě zač!
- 0612 **Galina:** Ouuu, Jacku, to nemyslíš vážně? Ty bys nás fakt odpráskl? I po tom, co jsme pro Tebe obě udělaly?
- 0613 **Alina:** Da, pamatuješ si, ten tvůj malý problém? Pamatuješ si na Budapešť?
- 0614 **Wolf:** Na Budapešť se nedá zapomenout, i na vás dvě jakbysmet! A taky na těch 30 dalších nadržných lasek po vas. A to mi nikdo nedošel na pomoc! Sám jsem se musel z toho vylízt!! Ale teď sorry, byznys je byznys!
- 0615 **Galina:** Jako kdyby ti to lízání vadilo. Dá, to je pravda! Když nás ušetříš, prachy, které nám z toho kápnou Ti zdvojnásobíme!
- 0616 **Alina:** A nač troškařit! Dáme Ti šestinásobek! Když, nám trochu pomůžeš...
- 0617 **Wolf:** Šestinásobek?? Tak to můžu chvílku poslouchat!
- 0618 **Alina:** No, tak jsme jenom krůček od toho shrábnout všechno a vypadnout, ale máme tu malý problém.
- 0619 **Galina:** Dva malé problémy, ty dva křováky!
- 0620 **Wolf:** Chcete říct, že když se o ně postarám, tak zaplatíte šestinásobek?
- 0621 **Alina:** – Dá! Šestinásobek, na ruku! A hodinu s Galinou k tomu!
- 0622 **Galina:** Půlhodinu!
- 0623 **Alina:** Čtyřicetpět minut!
- 0624 **Galina:** Patnáct, dýl, nevydrží...
- 0625 **Alina:** No, tak slyšel jsi mou nabídku!
- 0626 **Galina:** Její nabídku!
- 0627 **Alina:** Vždyť říkám: mojí nabídku. Ber, nebo nech být!
- 0628 **Galina:** No tááák, udělej to, kvůli starým časům, kvůli Budapešti.
- 0629 **Wolf:** No, tak, tak dobrá! Ale jenom kvůli starým časům!
- 0630 **Alina:** Výborně! Můžeš se hned dát do práce, ale – nenadělej tu moc svinčák, ať nemusí Galina znovu tepovat koberce!
- 0631 **Galina:** Jo, raději půjdeme, já nemůžu vidět krev!

0632 **Wolf:** Spolehněte se baby, udělám to rychle.

0633 **Galina:** Jo, tak tomu u Tebe věřím.

0634 **Wolf:** Nech si toho jo?

0635 **Donald:** Hm, kde jsou všichni? Myslíš že už se Wolf dal do práce?

0636 **Howard:** Doufám, že jo, ale není slyšet žádný křik.

0637 **Donald:** Teda povím Ti, třeba je to takovej profík, že to udělá nejen beze svědků, ale i bez řevu.

0638 **Howard:** No, doufám, že to už bude, chci, ať to už máme všichni rovnou za sebou!

0639 **Wolf:** – Tak to vám mohu oběma splnit!

0640 **Donald:** Jáj! Pan Wolf! To je mi ale překvapení!

0641 **Howard:** Chcete říct, že jste už hotov?

0642 **Wolf:** Brzy budu!

0643 **Donald:** – Tak to je dobrá zpráva!

0644 **Howard:** – Myslím, že jsi to špatně pochopil bratře, z lovce, se stala potrava.

0645 **Wolf:** Tak ještě!

0646 **Howard:** Ale noták, zaplatili jsme, to jako chcete teď oddělat nás dva?

0647 **Wolf:** Tak ještě!

0648 **Donald:** Počkej, chceš říct, že nás, že nás chce teď Wolf jakože zastřelit?? Ale proč? Zaplatili jsme vám! –

0649 **Wolf:** Z toho si nic nedělejte, stává se, že klienta přeplatí jiný klient!

0650 **Donald:** To je neslýchané! Dám vám záporné hodnocení a rozhodně Vás už nikomu nedoporučím!

0651 **Wolf:** S tím asi dokážu žít, ale vy už dlouho nebudete! Ruce ať na ně vidím! Ták, slíbil jsem, že to bude bez krve, ale to asi nesplním, i když jsem odborníkem! Na stranu! Ať se nezacákám od vás od krve. Potřebuji si k tomu sednout.

0652 **Howard:** Hele, ať vám slíbili cokoliv, zaplatíme víc! Třeba šestinásobek.

0653 **Wolf:** To těžko, víc nemáte! –

0654 **Howard:** Než si sednete! Měl byste vědět...

0655 **Wolf:** Ticho!

0656 **Howard:** Ale... –

0657 **Wolf:** Ticho, nebo vás odprásknu jako prvního! – Ták i teraz si pustíme hudbu, ať ty výstřely nejsou slyšet! –

0658 **Wolf:** Ááááááá

{Světla zpět.}

0659 **Howard:** No, o tomhle jsem mluvil!

0660 **Donald:** Doprdele! Já si do toho křesla chtěl sednout taky!

0661 **Howard:** Nestůj tam a pojď mi s ním pomoci!

0662 **Donald:** Jo, jak pomoci?

0663 **Howard:** Seber mu zbraň!

0664 **Donald:** Jojo, mám jí!

0665 **Helga:** – Co to tu je za rámus? My máme návštěvu?

{Rozpojení káblíků.}

0666 **Howard:** Helgo! Nečumte tam a rychle, skočte pro nějaký provaz!

0667 **Helga:** Provaz? My budeme mít večírek sado maso hrátek?

0668 **Howard:** Přestaňte vtipkovat a přineste lano!

0669 **Donald:** Ná, svaž ho tímhle –

0670 **Howard:** Jo, dobrý nápad!

0671 **Wolf:** – Jáj, sabáky! Co robíte?

0672 **Howard:** Tak a teď nám řeknete, kolik vám ty dvě slíbily!

0673 **Donald:** Jo, všechno nám vyličíte.

0674 **Wolf:** Nic vám neřeknu! Vypadám sice jako takový klidás, ale uvnitř jsem šelma vilkorys! –
Do dupy s vami! Cholera jasna! Vy Švině anglickie!

0675 **Helga:** – Tady, svažeme ho!

0676 **Howard:** Skvělé Helgo!

0677 **Donald:** A teď kápněte božskou!

0678 **Wolf:** Já nebudu mluvit! Zapomeňte! To byste mě museli mučit!

0679 **Helga:** Jo, tak to vám ráda splním, hlídejte našeho hosta, skočím do garáže pro letlampu, autobaterii a štípačky.

0680 **Howard:** Helgo!

0681 **Helga:** Jen klid, nedělám to poprvé, my v Německu máme s Poláky svý zkušenosti –

0682 **Donald:** Občas mě naše služebná děsí!

0683 **Wolf:** Mě taky. – Nechte mě! Já budu křičet! Alinooo! Galinoo! –

0684 **Howard:** – Ticho!

0685 **Donald:** O jaké Alině a Galině to mluví? Že by měl komplice?

0686 **Howard:** Čert ví. – Ten nic neřekne.

0687 **Donald:** Hmm, třeba změni názor, když použijeme drastické metody, nemusíme čekat na Helgu, máme přeci bouchačku.

0688 **Howard:** Dávej pozor!

0689 **Donald:** V klidu, mám to pod kontrolou, řekni nám – doprdele!

0690 **Howard:** Tys toho chlapa odpráskl!

0691 **Donald:** Ježíš! Je nechtěl, byla to nehoda! Má to strašně jemnou spoušť, ani jsem nevěděl, že je nabitá!

0692 **Howard:** Ty jsi idiot! Tys toho chlapa zabil! A nemíš s tím na mě!! –

0693 **Howard:** Podruhé! Ty jdeš idiot!!

0694 **Donald:** Jojo, jasně, zase výčitky, jako s těmi králíčky.

0695 **Howard:** Vyser se na králíčky, tohle je vážná věc! Dej to sem.

0696 **Helga:** Tak mám... vy jste teda kreténi. Vy jste toho chlapa odpráskli?!

0697 **Howard:** To Donald!

0698 **Donald:** Na mou obhajobu, byla to nehoda a stejně nás chtěl zabít!

0699 **Howard:** Jo jasně, tak žádná škoda, vždyť je mrtvej! Co budeme dělat?

0700 **Helga:** Jen klid pánové, tohle není mý první rodeo. Musíme se zbavit mrtvoly, to nechte laskavě na mně. Měli jste ho pohlídat a místo toho jste ho okráglovali. Radši už nic nedělejte, nebo ještě někdo přijde k úhoně.

0701 **Howard:** Jo, Donalde, zahod' tu bouchačku!

0702 **Helga:** Nein! Pistoli si vezmu já a zbavím se jí. Není vražedná zbraň, není vrah. Víte co, raději běžte, hlavně zabavte nějak naše hosty Felicii a Oktávii, ať si nevšimnou toho, že tu máme mrtvolu.

0703 **Donald + Howard:** Jo, jo, máte pravdu.

0704 **Howard:** Co s ním máte v plánu udělat?

0705 **Helga:** Nu což, vyřeším to s ním, jako s těmi králíčky.

{Opona.}

8. dějství

0706 **Alina:** Tss, hlídej, jestli nejdou, nebo jestli nejde Jacek!

0707 **Galina:** Dá, hlídám, hlídám, jen si pospěš!

0708 **Alina:** Dvě hlídej!

0709 **Galina:** Ale to jsi neřekla!

0710 **Alina:** Kterou? –

0711 **Galina:** Tuhle! Tenhle patok bude tutovka!

0712 **Alina:** Tuhle?

0713 **Galina:** Jo!

0714 **Alina:** Jdu na to, jenom prosím tě! Hlídej, jestli nejdou!

0715 **Galina:** Jo porád, už to tam sypej!

0716 **Alina:** Áha, tak jestli tohle rozdýchají, tak jsem Carevna Kateřina!

0717 **Galina:** Ukaž? – Ještě tam přidej, jsou to chlapi jak řízci. – A co to vlastně je?

0718 **Alina:** Jed na krysy, extra silný.

0719 **Galina:** Áha, Alino, jed na krysy, no na ty dva to sedí!

0720 **Alina:** – Táák a šup zpátky, hezky nenápadně – hlavně si pak musíme pamatovat, jaká to je láhev, ať se toho nechtěně nenapijem! To nebude žádný problém. – Tak tady se už nenapijem.

0721 **Galina:** Dědictví je naše!

0722 **Alina:** Dědictví je naše!

{Opona.}

9. dějství

0723 **Galina:** Proč jsou tu ti dva? A proč jsou ještě naživu? A kde je Jacek?

0724 **Alina:** Vím toho tolik co ty.

0725 **Donald:** Ehm, tak asi začnu, my jsme se rozhodli s Howardem, že Howe, že chceme tak nějak ehm, zakopat válečnou sekeru.

0726 **Howard:** Ano, seběhlo, ehm stalo se toho tolik, ale rádi bychom se s vámi udobřili.

0727 **Galina:** Ale, ale, co vás k tomu vedlo?

0728 **Alina:** Dá, teda, ehm yes. Nemá to náhodou něco společného s naší nedávnou návštěvou?

0729 **Galina:** Ehm, to trefila hlavičku na hřebíček... nebo jak to je, kde se náš host nachází? To jako už musel odjet?

0730 **Donald:** Ehm host, jo Wolf, no on ehm...

0731 **Helga:** – Podává se večere! Moje specialita Polské vlčí klobásky!

0732 **Alina:** No konečně, mám už hlad jak vlk!

0733 **Galina:** Uhní, dáme si gábl.

0734 **Howard:** S tím vlkem jste to trefila. Helgo?

0735 **Helga:** Ano šéfe?

0736 **Howard:** Nechcete mi snad říct, že ty Polské klobásky jsou...

0737 **Helga:** Ale ano, žádná dvojitá kvalita potravin, je to 100% maso, Polské provenience.

0738 **Donald:** – Ehm eugh...

0739 **Alina:** Ale copák, copák? Ohrnujete nos?

0740 **Galina:** Dá, teda yes, ale seru na to, tady máte gábl od vaší Elgy a vám snad nechutná? Je spíše libo humra?

0741 **Howard:** Vy nevíte, to, co my.

0742 **Alina:** Hmm, Helgo, teda, tak skvělé klobásky, to jsem už dlouho nejedla. Co v nich je?

0743 **Helga:** To je překvapení.

0744 **Donald:** – To máte pravdu, překvapení a vyděšení jsme dost.

0745 **Alina:** No, dejte si klobásku a bude vám hej.

0746 **Galina:** Moje řeč, tak co že jste nám chtěli.

0747 **Howard:** No, my jsme chtěli. Ehm, rádi bychom navázali tam, kde jsme přestali a rádi bychom zakopali válečnou sekeru.

0748 **Alina:** To už jste říkal, ale tady vás zastavím. Víte, my víme, co jste chtěli udělat. — No, ano, že jste nás chtěli obejít s notářkou. Ale to se vám nepovede!

0749 **Galina:** Přesně! A protože jste hráli tak nečistou hru, tak vám dáváme na vybranou.

0750 **Alina:** Buď vypadnete zítra ráno po dobrém, nebo vás vystěhujeme za pomoci síly.

0751 **Howard:** Cožeto??

0752 **Alina:** Slyšel jste dobře, tady s vámi nebudeme sdílet domácnost a dýchat váš vzduch ani o den víc.

0753 **Donald:** Co jsi to dovolujete? Vyhazovat nás z našeho vlastního domu? Vy jste tu hosti!

0754 **Alina:** Již brzy budeme paní tohoto domu a vy bezdomovci!

0755 **Donald:** Tak to je vrchol! Vypadněte z mého domu! Říkám do po dobrém!

0756 **Galina:** Vy nás nemáte odkud vyhazovat, vy, vyyy... imitace něčeho!

0757 **Donald:** Kde máme tu pistoli???

0758 **Howard:** Done klid!

0759 **Donald:** Ne, tohle už je vrchol!

0760 **Howard:** Uklidni se!

0761 **Donald:** Já je! –

0762 **Howard:** Done! Klid!

0763 **Alina:** Áha! Nervy v kýblu. No, já mám dost, jdu na gajzl.

0764 **Galina:** Máš pravdu, chudáci, už to nedávají. No, já si jdu dát bublinkovou koupel.

0765 **Donald:** Viděl jsi to??

0766 **Howard:** – No tys tomu dal zase korunu.

0767 **Donald:** Já? Vždyť nás vyhazují!

0768 **Howard:** No, po tom všem si myslím, že odchod někam daleko nezní tak špatně.

0769 **Donald:** Cože?

0770 **Howard:** Nemluvíím vážně, ale hele. Asi jsme to vzali za špatný konec.

- 0771 **Donald:** Jak to myslíš?
- 0772 **Howard:** No, tak trochu po zvážení pro a proti, my se těch dvou prostě jen tak nezbavíme. Chce to jinou taktiku.
- 0773 **Donald:** Víš, že zrovna jíž klobásky z Poláka?
- 0774 **Howard:** Jo, a nejsou vůbec špatný. Chlap byl s ohledem na svůj věk sportovec, žádněj cholesterol, věř mi, kazí to maso.
- 0775 **Donald:** Děláš si prdel?
- 0776 **Howard:** Hele, Volfa neřešme, stejně už je mrtvej. Musíme se soustředit na ty dvě.
- 0777 **Donald:** Jo a jak?
- 0778 **Howard:** Hele, zatím byly furt spolu. Musíme využít situace, když teď jsou každá zvlášť, tak toho využijme a promluvíme si. Ty si vem tu Oktavii, hází po Tobě očka.
- 0779 **Donald:** Myslíš?
- 0780 **Howard:** Jasný a já si vezmu na starost Felicii, zkusím použít svůj šarm a udobřit si jí, Tobě doporučuji to stejný.
- 0781 **Donald:** Když to řekneš takhle, tak by to mohlo vyjít. Vlastně, hergot, proč nás to nenapadlo dřív?
- 0782 **Howard:** Protože jsem furt poslouchal ty Tvoje blbý nápady.
- 0783 **Donald:** Jo, zase za to můžu já.
- 0784 **Howard:** No jo, no jo, už klid, běž, dokud je ta Oktavie sama.
- 0785 **Donald:** Tak já jdu, hodně štěstí.
- 0786 **Howard:** Mám svý charisma, štěstí nebude potřeba bratříčku.
- 0787 **Howard:** – Dobrý den, Felicie.
- 0788 **Alina:** Dobrý den? My jsme se dnes ještě neviděli snad?
- 0789 **Howard:** Ano, to je moc, moc dobrá otázka. Víte – asi jsme začali ze špatného konce.
- 0790 **Alina:** A umíte říkat i něco jiného?
- 0791 **Howard:** Ano, ano – víte, vy jste žena.
- 0792 **Alina:** No ne, vy jste si všiml?
- 0793 **Howard:** Ano, jste vtipná. Víte, já jsem muž.
- 0794 **Alina:** A jste si tím jistý?
- 0795 **Howard:** No, po dnešku. Víte, my jsme se nikdy předtím neviděli a to, že jsme vlastně bratranec a sestřenice, někde by to mohlo být překážkou, ale já jsem byl vždycky otevřený všemu.
- 0796 **Alina:** Je vám dobře? Mluvíte z cesty a potíte se, vypadáte jako byste někoho zabil.
- 0797 **Howard:** To jste, vlastně nejste daleko od pravdy, teda ne já, to Donald.
- 0798 **Alina:** Cožeto?
- 0799 **Howard:** Pusťte to z hlavy. Felicie, já se... já se vám snažím dvořit! –
- 0800 **Alina:** Cože?
- 0801 **Howard:** Ano, je to divné, ale je to tak.
- 0802 **Alina:** No jediné místo, kde by to snad nebylo divné je Alabama.
- 0803 **Howard:** Felicie, mluvíme vážně! Jen si to představte, Vaše mladická nerozváženost a má stařecká energie a moje, moje – moje charisma! To by přec byla vskutku vražedná kombinace. Mohl by nám patřit celý svět!
- 0804 **Alina:** Celý a není to málo?

- 0805 **Howard:** – Felicie, co se s vámi děje? Jste nedůtklivá!
- 0806 **Alina:** Co se děje? I kdybych věděla co to slovo znamená, tak nevím co by se mi hnusilo víc, jestli to, že se mi dvoříte vy, nebo kdyby to byl váš alkoholem a smrdutou kolínskou prosáklej bratr! Vždyť se na sebe podívejte! Jste oba trosky.
- 0807 **Howard:** Óóóóó, tak jste nás přece jenom prokoukla, ale to nevadí!
- 0808 **Alina:** Ale mně to vadí! Jen se podívejte, dvoří se mi tu můj vlastní bratranec, nebo co vlastně jsme zač! Navíc muž, kterej je už dávno za zenitem a nemá mi co nabídnout.
- 0809 **Howard:** Naopak, mám toho vskutku hodně, co nabídnout!
- 0810 **Alina:** A co? Drahé vohozy a život v luxusu? Drahý pane, tohle má kde kdo! Drahé umění? Pfhá! Co je vlastně na tomhle drahého? –
- 0811 **Howard:** Opatrně Felicie! Tohle je drahý kus!
- 0812 **Alina:** Há, to sotva! Tohle by si koupil jen nějakej trouba! Ostatně, vlastně vás to vystihuje! Víte, dvořit se mi můžete jak chcete, ale nic nebude!
- 0813 **Howard:** Ale drahá Felicie! Já to myslím vážně! Mé myšlenky jsou více, než upřímné!
- 0814 **Alina:** Však, já to taky myslím vážně! A víte vy co? Brzy mi bude všechno tady patřit, takže si můžu se zdejšími inventáři tohoto domu hrůzy dělat co chci! Tak můžu udělat i tohle! –
- 0815 **Howard:** To byl, to byl, to byl můj... můj... obraz Modigliani za 5 tisíc liber...
- 0816 **Alina:** Ještě chvíli váš, ale technicky vzato již brzy můj há! Ale nesmutněte, zbytek si můžete nechat.
- 0817 **Howard:** Můj obraz... – můj krásný drahý obraz ...
- 0818 **Alina:** – Ale snad se mi tu nerozbrečíte teď – však, teď máte co jste chtěl, máte své „umění“, tak se můžete sbalit a vypadnout již brzy z mého domu!
- 0819 **Howard:** Už vám někdy někdo zahrál na ukulele drahá Felicie?
- 0820 **Alina:** Na uku.. co? Ne, proč?
- 0821 **Howard:** Tak tohle pro vás bude nové poznání háááá! – áááá! Sejdeme se v pekle drahá Felicie!
- 0822 **Howard:** – Dopr... co jsem to jen proved?? Tohle jsou ruce vraha, nu, ani to nebolelo. –
- 0823 **Donald:** – Čoveče, tak se to celý vyvinulo, to bys neuhádl... Howe? Co se stalo? – No to si snad už děláš prdel??
- 0824 **Howard:** –
- 0825 **Donald:** Howarde! Mluv se mnou! Co se stalo? Proč je Felicie mrtvá?
- 0826 **Howard:** Nevím, kde začít, stalo se tohle a tamto a já se snažil, říkal jsem že mám charisma a že ona je žena a fakt jsem se snažil to urovnat, ale pak mi sáhla na obraz a celé se to stalo tak rychle, úplně se mi zatmělo před očima! Nevím, co to do mě vjelo.
- 0827 **Donald:** Ale zase si tu mrchu zamordoval fakt kvalitně, ta to už nerozdýchá a přitom, člověk by řekl, že má devět životů, jak kočka.
- 0828 **Howard:** Co teď budeme dělat?? Co uděláme s tělem? Co řekneme lidem? Já nechci do vězení... o kur... jak to řekneme Octávii? Ta asi bude pěkně nasraná, že jsem jí zabil její paní!
- 0829 **Donald:** Jo, Octavie... no – vlastně to už je taky pořešený.
- 0830 **Howard:** Co a jak?? A proč jseš tak mokrej?
- 0831 **Donald:** Hele, vlastně se to stalo taky strašně všechno rychle, příjdu za ní, je v koupelně, ptám se jestli mohu vstoupit, ona že ano. Vejdu dovnitř a ona leží ve vaně, v horké koupeli celá nahá, bez bublinek, takže jsem měl – výhled úplně na všechno! A fůha povím Ti, nato, jaká je móda, Octavia jde proti trendům. Takže přicházím, chci si jí udobřit, ale stalo se to a ono a najednou po sobě křičíme, celí vztekli, já se přibližuji a najednou vidím, jak se její nahá hrud vzedme a já vidím, no měl jsem krásný výhled a zmocnilo se mě něco, co jsem už dlouho nepocítili, chtíč

- a vášeň! Začal jsem se k ní přibližovat, ona ke mně! Naše rty se už skoro setkaly!
- 0832 **Howard:** Cože? To chceš říct, že jsi jí? –
- 0833 **Donald:** Skoro! Už se k ní přibližuji, blíž a blíž a blíž, že se jí zmocním, ale najednou můj zrak spočívá na prázdné láhvi stojící vedle vany, můj poslední Johny Walker, premiovka, kterou pil sám premiér prázdný, vypitý a navždy ztracený! A najednou mi to došlo! Ta mrcha mi vypila poslední premiovku nejdražšího chlastu! Tak jsem tu svini utopil!
- 0834 **Howard:** Cože?
- 0835 **Donald:** Jo, neměla mi sahat na můj chlast.
- 0836 **Howard:** Víš, že máš s pitím asi už trochu problém?
- 0837 **Donald:** Oprava, já mám problém bez něho.
- 0838 **Howard:** No, dobře, co teď ale budeme dělat?
- 0839 **Helga:** Scheize catze!
- 0840 **Donald:** Helgo! Vy jste celou dobu tady?
- 0841 **Helga:** No jistě, kde bych byla? Ale jak se dívám, vy jste teda nemarnili čas pánové!
- 0842 **Howard:** Helgo! Přísaháme! Byla to nehoda, obojí!
- 0843 **Helga:** Ale jistě! Takový nehody znám moc dobře. Ale klid, nic nepovím. Předpokládám, že madam Octavie je ten důvod, proč kape voda ze stropu v přízemí.
- 0844 **Donald:** Trochu jsme si vyměnili názory.
- 0845 **Helga:** Tak doufám, že mě nepotká žádná nehoda. V poslední době jich bylo už více, než dost.
- 0846 **Donald:** Ne Helgo! Vás nikdy!
- 0847 **Howard:** Vás bychom nedali!
- 0848 **Helga:** No to je dobré vědět. Tak jsme zase na začátku, madam Felicie a Octavie a jejich nárok na dědictví už vás nemusí očividně trápit. Vše je vyřešeno.
- 0849 **Howard:** No vše úplně ne, co budeme s nimi dělat? Hlavně, musíme vše uklidit, než přijde notářka, ono asi by si všimla, že nám na pohovce a ve vaně leží mrtvoly.
- 0850 **Helga:** Jen klid šéfe, o to se postarám. Bude to stejně jako s panem Wolfem, z Felicie s tou strunou u krku budou španělské ptáčky a madam Octavie... utopenci haha! Nic se nebojte pánové, Helga se o vše postará. –
- 0851 **Donald:** – Eugh, jestli se mi někdy něco stane, nic v tomhle domě nejez!
- 0852 **Howard:** To mi povídej, Wolf mi nějak rozhodil pajšl.
- 0853 **Donald:** No, každopádně, to vypadá, že jsme z toho vlastně venku, dědictví jsme uhájili! Konec dobrý, všechno dobré!
- 0854 **Howard:** Done, nemusím Ti připomínat, že tu máme dvě mrtvoly? Respektive tři.
- 0855 **Donald:** Ale víš, jak to myslím. Hele, nejsme bezdomovci, máme kde bydlet a hlavně, všechno jmění po tetičce připadne nám.
- 0856 **Howard:** No, když to řekneš takhle...
- 0857 **Donald:** Ááno a to chce víš co? Oslavičku! Podívej se! Ty potvory vyžraly všechen chlast, ale nechaly nám tady tuhle lahvinku Macalan 1926. No to není zrovna nejdražší výběr, ale na přípitek to postačí.
- 0858 **Howard:** Nalij to, jen to nalij, panáka teď potřebuju.
- 0859 **Donald:** Samo sebou, táády –
- 0860 **Donald:** Na zdraví,
- 0861 **Howard:** Byl to pěkně dlouhý týden.

- 0862 **Donald:** To mi povídej, hm, asi bychom, asi bychom měl uctít nějak pár slovy mrtvé, víš jak se to říká, o mrtvých jen v dobrém a tak.
- 0863 **Howard:** Souhlasím, ehm já, můžeš začít.
- 0864 **Donald:** Dobře, tak, ehm... nic mě nenapadá, ať shoří v pekle obě dvě mrchy.
- 0865 **Howard:** A na to se napiju! –
- 0866 **Donald:** Proč to chutná tak divně?
- 0867 **Howard:** Úplně, jako by to mělo takový kyanidový ocas.
- 0868 **Donald:** No to snad ty dvě svině nemyslí... –
- 0869 **Notářka:** Pánové Thompsonovi, nezlobte se, že si dovolím vejít bez pozvání ale – no tohle!
- 0870 **Helga:** Tak a je to připraveno, – to ne! Pánové! Pane Donalde! Pane Howarde! – Scheize! To mi nedělejte! Komu budu dělat ze života peklo! Je to marné, je po nich!
- 0871 **Notářka:** Co se tu stalo?
- 0872 **Helga:** Věřte mi paní Cambellová, že to je dlouhý příběh, tak na dva týdny vyprávění.
- 0873 **Notářka:** Ah, proč je tu tak mrtvo?
- 0874 **Helga:** Jak říkám, dlouhý příběh, ale pánové vám ho už asi neodvypráví.
- 0875 **Notářka:** Ehm ano, to je, šokující, nevím, co říct, přitom jsem vám přinesla tento dopis od tetičky pánů Thompsonových.
- 0876 **Helga:** – Tak, teď už jím asi nebude vadit, když jej přeberu a přečtu si jej – „Drahý Donalde a Howarde, pokud čtete tento dopis, stalo se nevyhnutelné a dlouhé dny mého života se sečetly a já už nejsem mezi živými. Jistě si teď zoufáte, co budete bez své milované tetičky dělat, ale nebojte se. Nemohla jsem vám sic odkázat veškeré jmění, ale ve věcech, které jsem vám odkázala je malá truhlička. Ta skrývá jedno z nejcennějších tajemství mé rodiny – pětiset karátový růžový diamant v hodnotě sto milionů dolarů. Víím, že to není hodně, ale po zbytek vašich životů by vás to mohlo snad zajistit. Vaše milovaná tetička Margareta.“ To mě podrž, sto milionů dolarů!
- 0877 **Notářka:** V závěti je rovněž formule, která říká, že pokud není na živu žádný z dědiců, tak veškeré jmění připadá nejbližší blízké osobě. Pokud vím, tak bratrům Thompsonovým jste sloužila po dobu delší, než pět let. Takže, gratuluji paní Helgo!
- 0878 **Helga:** To snad, to snad, já nevím, co na to říct, asi mám infarkt – ne, ne, to jsou jen zaražený prdy! Já fůha, musím to rozdýchat, tolik peněz! Musím si dát panáka! Víte, nikdy jsem nepila!
- 0879 **Notářka:** Je vám dobře?
- 0880 **Helga:** Mě? Nikdy mi nebylo líp! Jenom, nikdy jsem nepila, ale teď to pro jednou poruším! Sto mega! Haha konečně se na mě jednou usmálo štěstí! – Co to kur... Elghh –
- 0881 **Notářka:** Paní Helgo! Helgo! No to snad ne! – Tak tohle tady ještě nebylo.

!!! *** !!!

- 0882 **Notářka:** Ehm, mohu vám nějak pomoci?
- 0883 **Felicie:** Ah, ano, asi ano. Víte, hledám dům Donalda a Howarda Thompsonových, víte já jsem.
- 0884 **Notářka:** Felicie Thompsonová!
- 0885 **Notářka:** Jen Vám řeknu jediné drahoušku, a milí diváci, čeká vás tu ale opravdu véééelký úklid!

{Díkybohu konec.}

{Akce párky bez hořčice, možná s kečupem pro hodné.}